

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 995/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Андрејевића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Андрејевића, адвоката Сање Главонић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 104/21 од 02.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 155/22 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Андрејевића, адвоката Сање Главонић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 104/21 од 02.11.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 155/22 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 104/21 од 02.11.2021. године окривљени Милош Андрејевић оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за која кривична дела су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 2 (две) године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на извршењу мере забране напуштања стана, како је то ближе одређено изреком пресуде.

Окривљеном Милошу Андрејевићу, на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. Кривичног законика изречена је мера безбедности одузимања предмета и то пиштољ марке „Чешка Збројевка“ са натписом на навлаци марке „VZOR .. CAL“, калибра 7,65 мм, фабричког броја ..., са припадајућим оквиром.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Одлучујући о жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног Милоша Андрејевића, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 155/22 од 13.04.2022. године, исте одбио као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Бранилац окривљеног Милоша Андрејевића, адвокат Сања Главонић, благовремено је поднела захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи јер су повреде закона на које се захтевом указује такве природе да су од значаја за правилну и уједначену примену права.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Андрејевића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Андрејевића, адвокат Сања Главонић, у поднетом захтеву, одредбу општег карактера из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, конкретизује наводећи да чињенични опис кривичних дела из изреке првостепене пресуде не садржи опис урачунљивости, због чега сматра да услед овог недостатка, радње за које је окривљени оглашен кривим нису кривична дела. Овим наводима браниоца указује се на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју је према наводима браниоца учинио и другостепени суд, потврдивши првостепену пресуду.

Одредбом члана 348. став 1. Кривичног законика прописано је кажњавање оног ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, док је ставом 2. исте одредбе прописано кажњавање учиниоца ако је предмет дела из става 1. овог члана ватрено оружје, муниција, експлозивне материје, минско-експлозивна средства или средства на бази експлозивних материја или гасно оружје чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима. Ставом 4. овог члана прописано је да ће се казнити онај ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. овог члана.

Одредбом члана 278. став 1. Кривичног законика прописано је кажњавање оног ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, а ставом 4. ове одредбе прописано је кажњавање оног ко је дело из става 1. овог члана учинио употребом ватреног оружја.

Из описа радње извршења кривичних дела у изреци првостепене пресуде, произилази да је окривљени Милош Андрејевић оглашен кривим што је критичном приликом „...неовлашћено носио оружје и муницију...при чему је могао да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, свестан значаја и забрањености свога дела, чије је извршење хтео, на тај начин што је наведено оружје са муницијом носио са собом док је управљао возилом марке...са којим је у улици.....изазвао опасност за живот и тело људи и то употребом пиштоља марке...тако што је након инцидента у саобраћају између његовог возила и другог возила ....којим је управљало НН лице, изашао из возила и застао, након чега су из тог возила изашли возач и сувозач, те је возач другог возила кренуо према окривљеном, а окривљени је тада извадио пиштољ из појаса, репетирао и пуцао најмање четири пута, за време док је на улици која је прометна било и грађана и других учесника у саобраћају, да би затим сео у возило....и удаљио се...ушао у зграду.... сакрио пиштољ који је накнадно пронађен од стране полицијских службеника“.

Имајући у виду цитиране законске описе бића предметних кривичних дела, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичних дела у изреци првостепене пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

Иако су тачни наводи изнети у захтеву браниоца да у изреци првостепене пресуде у опису радње извршења предметних кривичних дела није експлицитно наведено да је у датој ситуацији окривљени био урачунљив, неопходно је имати у виду да се урачунљивост као самостални елемент кривице увек претпоставља, па се њено постојање не мора утврђивати у сваком конкретном случају, већ се само у сумњи посебно утврђује.

Стога у конкретном случају изостављање термина „урачунљив“ односно законског описа урачунљивости у изреци пресуде не значи недостатак у погледу битних елемената кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим, па ни повреду закона по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело - из члана 439. тач. 1) ЗКП, на шта се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Осталим наводима поднетог захтева, бранилац оспорава утврђено чињенично стање, износећи при томе и сопствено мишљење да је у односу на кривично дело из члана

278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика окривљени поступао у нужној одбрани, због чега је у односу на то кривично дело, било места примени одредбе члана 19. став 1. Кривичног законика, те се таквим наводима захтева у ствари указује на погрешно утврђено чињенично стање.

Поред наведеног, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд одбио доказни предлог одбране да се обави неуропсихијатријско вештачење окривљеног, па оспоравајући чињенично стање утврђено током кривичног поступка, у суштини указује и на повреду из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 395. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд се у оцену изнетих навода захтева браниоца окривљеног није упуштао, јер у смислу члана 485. став 4. ЗКП, те повреде закона не представљају законске разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић